

и баща му въ стаѣ-тѣ, та го видѣлъ въ това жялно положеніе, па като ся научилъ, че го ударила мащеха му и още че и други-пѣть всякога така немылостиво го била, то му ся нажялило за него и за пръвѣ-тѣ му женѣ, па поискалъ да напустне вторѣ-тѣ си женѣ и да ѣ испѣди изъ дома си.

Цвѣтанче като чюлъ, че баща му заради нею иска да испѣди мащехѣ му, клѣкнѣлъ на колѣнѣ прѣдъ бащѣ си и умылно му ся помолилъ така: „Тате, нии смы ти сега три дѣтца, отъ кои-то само азъ единъ теглъ; а ако испѣдишь майкѣ ни, тогава въ твое-то срьдце щѣть ся отворять още двѣ раны: за-что-то сега само азъ единъ сѣмъ сыракъ, безъ майкѣ, а тогава и други-ты ти двѣ дѣтца щѣть останѣть като мене сырацы. Молихъ ти ся, поне тѣхъ помылвай и прости майкѣ имъ, на коѣ-то си ся разсърдилъ сега заради мене.“ Мащеха-та като чюла тыя добродушны и разумны думы отъ Цвѣтаця, тя ся раскаяла за лоше-то си обхождане камъ него, та и сама зела да ся моли на мѣжя си да ѣ прости и обрѣкла ся, какво за напѣди ще обыча и въ-спытва и Цвѣтанче-то както и други-ты си дѣтца.

Нѣравоученіе.

1. Нѣма по-добро нѣчто, отъ колко-то да прощаваме и да забораваме обиды-ты.
2. Като прощаваме на неприятели-ты си, мы придобывамы такыва пріятели, кои-то нѣ-